Isprăvile lui PĂCALĂ

MOARA DRACILOR

După povestea cu același titlu de

PETRE DULFU

Isprăvile lui PĂCALĂ

MOARA DRACILOR

După povestea cu același titlu de

PETRE DULFU

Isprăvile lui PĂCALĂ

MOARA DRACILOR

După povestea cu același titlu de

PETRE DULFU

Isprăvile lui PĂCALĂ

MOARA DRACILOR

După povestea cu același titlu de

PETRE DULFU

desene
EUGENIA BOROGHINĂ
scenariu
LUCIA DRUȚU
redactor
montaj
GEORGETA ȚENȚULESCU

desene
EUGENIA BOROGHINĂ
scenariu
LUCIA DRUȚU
redactor
montaj
GEORGETA ȚENȚULESCU

desene
EUGENIA BOROGHINĂ
scenariu
LUCIA DRUȚU
redactor
montaj
GEORGETA ȚENȚULESCU

desene
EUGENIA BOROGHINĂ
scenariu
LUCIA DRUȚU
redactor
montaj
GEORGETA ȚENȚULESCU

Slugă vrednică, Păcală, migălea prin bătătură...
— Argate! Treburi, n-am de-acum ... Hai, pleacă.
Ţine, na... îţi dau simbria, pe-anu-ntreg... Te mulţumeşti?

Slugă vrednică, Păcală, migălea prin bătătură...
— Argate! Treburi, n-am de-acum ... Hai, pleacă.
Ţine, na... îţi dau simbria, pe-anu-ntreg... Te mulţumeşti?

— Geaba stăruiești, părinte!...
Pîn'n-oi auzi prin frunze cu urechea glas de cuc,
După cum ne fu-nvoiala: pîn-atuncea nu mă duc!

— Geaba stăruiești, părinte!...
Pîn'n-oi auzi prin frunze cu urechea glas de cuc,
După cum ne fu-nvoiala: pîn-atuncea nu mă duc!

Popa se plimba-ncruntat...
— Cum s-o scot cu el la capăt? Nu mai știu! S-a mintuit!...

Popa se plimba-ncruntat...
— Cum s-o scot cu el la capăt? Nu mai știu! S-a mintuit!...

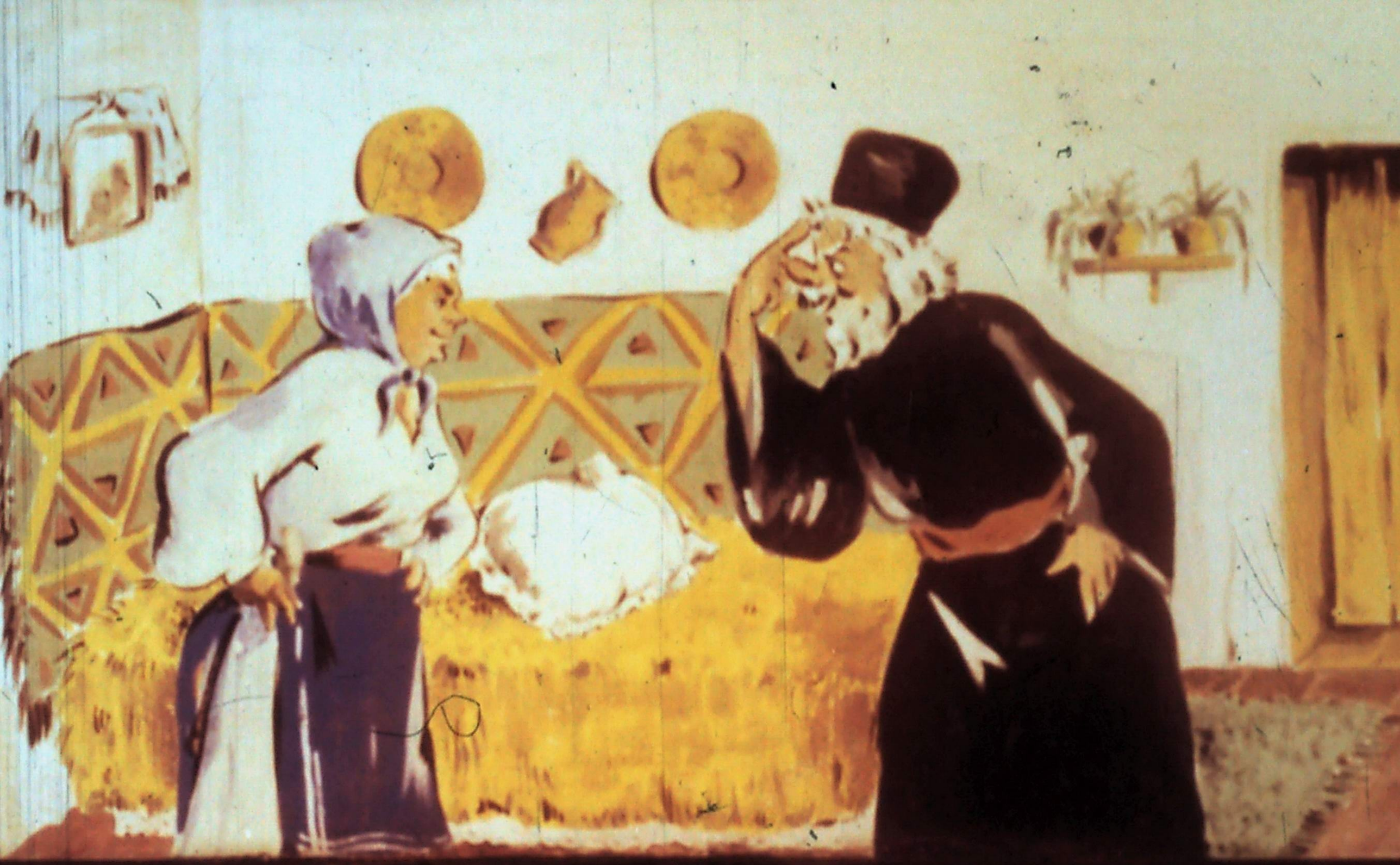

Dar deodată se oprește: — Mamă soacră, știi ce? Du-te, ia trei saci din cămăruie, umple-i cu cenușă, iute! Fără să te vaz ' argatul!...

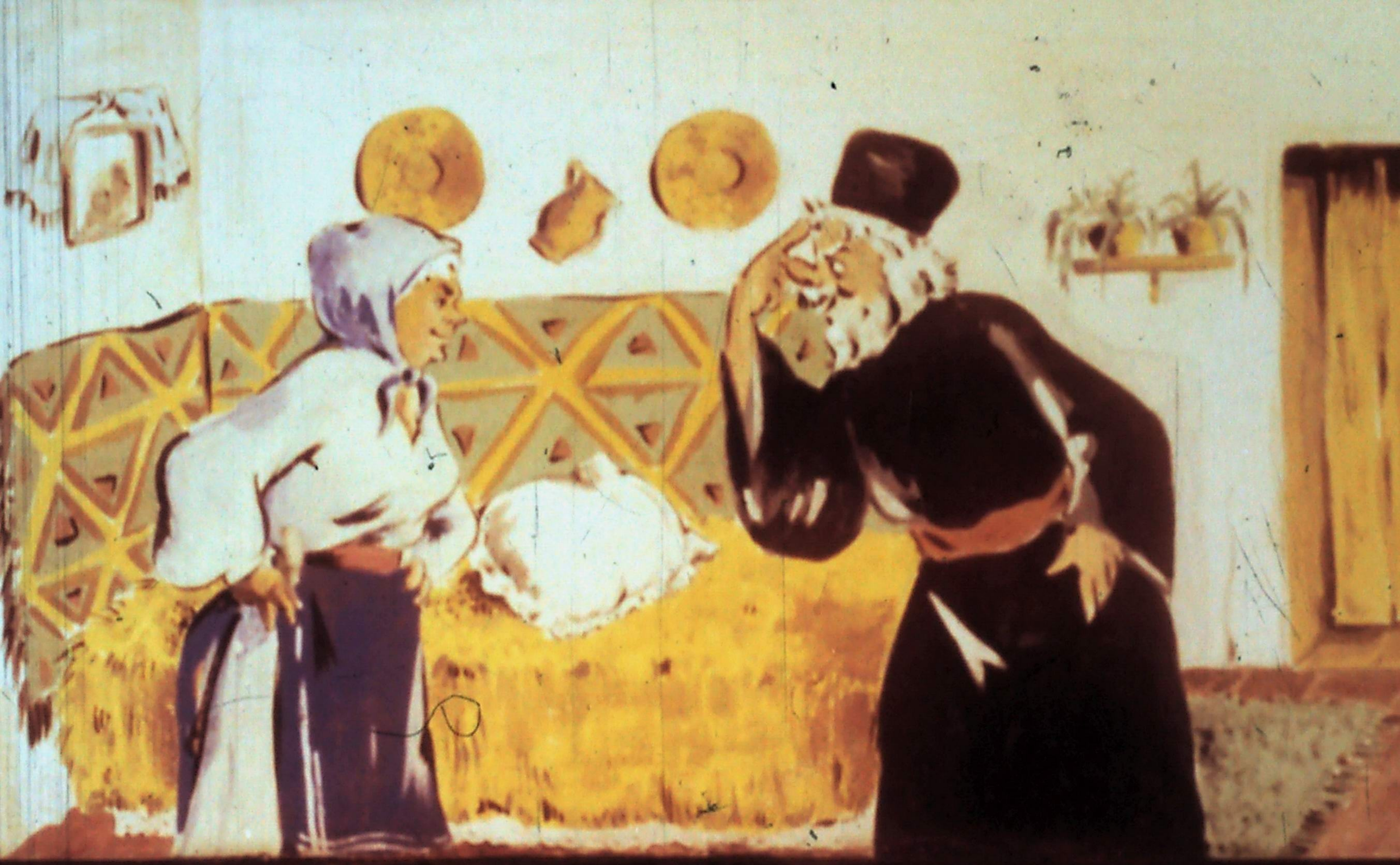

Dar deodată se oprește: — Mamă soacră, știi ce? Du-te, ia trei saci din cămăruie, umple-i cu cenușă, iute! Fără să te vaz ' argatul!...

Baba — ce să-i mai răspunză? ia trei saci de după uşă,
Din cămara de alături, şi mi-i umple cu cenuşă...

Baba — ce să-i mai răspunză? ia trei saci de după uşă,
Din cămara de alături, şi mi-i umple cu cenuşă...

— Măi, argate!
Uite, vezi tu lîngă vatră ăşti trei saci?... Sînt cu bucate.

— Măi, argate!
Uite, vezi tu lîngă vatră ăşti trei saci?... Sînt cu bucate.

Du-i la măcinat, acuma, seara, pînă nu-i tîrziu!
Nu la orice moară însă!...
Colo să mi-i duci, sub ripă, știi, la „Moara Dracilor“.

Du-i la măcinat, acuma, seara, pînă nu-i tîrziu!
Nu la orice moară însă!...
Colo să mi-i duci, sub ripă, știi, la „Moara Dracilor“.

— Ei! tot nu ești dumirită?
— He, ba cum nu? Moara ceea e știută-n sat la noi!...
Cine dă pe-acolo noaptea, nu mai vine-n veci-napoi!...

— Ei! tot nu ești dumirită?
— He, ba cum nu? Moara ceea e știută-n sat la noi!...
Cine dă pe-acolo noaptea, nu mai vine-n veci-napoi!...

Iar Păcală, cu juncanii, s-a tot dus... pe-un drumușor,
Pe sub cerul plin de stele... pin'la „Moara Dracilor".

Iar Păcală, cu juncanii, s-a tot dus... pe-un drumușor,
Pe sub cerul plin de stele... pin'la „Moara Dracilor".

Trase-n față deci cu carul... Și-a cărat în moară sacii.
Pricepuse el că-ntrînșii nu-s bucate, ci... cenușă.

Trase-n față deci cu carul... Și-a cărat în moară sacii.
Pricepuse el că-ntrînșii nu-s bucate, ci... cenușă.

Înăuntru-n moară, beznă!-Hei!... Morar! Aci eşti? Scoală!
Dormi? Aş!... Nimeni nu-i răspunse... Încăperea sun-a goală.

Înăuntru-n moară, beznă!-Hei!... Morar! Aci eşti? Scoală!
Dormi? Aş!... Nimeni nu-i răspunse... Încăperea sun-a goală.

— Stai! Mi-e foame deocamdată... Ia să-mi văz de cină-n pace.
Cugetînd așa, voinicul, foc pe vatră iute-și face,

— Stai! Mi-e foame deocamdată... Ia să-mi văz de cină-n pace.
Cugetînd așa, voinicul, foc pe vatră iute-și face,

Își ciopleşte cu briceagul, dintr-un băţ, frigare lungă,
Pune-apoi, slănină-ntr-însa, o bucată... să-i ajungă!...

Își ciopleşte cu briceagul, dintr-un băţ, frigare lungă,
Pune-apoi, slănină-ntr-însa, o bucată... să-i ajungă!...

Cînd... numai ce-aude-afară paşi sunînd, şi-un glas ce strigă:
— Cine eşti tu, măi, din moară? Dup-aceea, buf, deodată
Uşa morii se deschide, şi... răsare-un drac.

Cînd... numai ce-aude-afară paşi sunînd, şi-un glas ce strigă:
— Cine eşti tu, măi, din moară? Dup-aceea, buf, deodată
Uşa morii se deschide, şi... răsare-un drac.

Păcală, de pe scaun, de la foc,
Îl măsoară cu privirea.
— Vasăzică-așa sînt dracii?
Aleo! Da' sluți mai sînt...

Păcală, de pe scaun, de la foc,
Îl măsoară cu privirea.
— Vasăzică-așa sînt dracii?
Aleo! Da' sluți mai sînt...

Și s-a pus pe-un ris cu hohot... Dracul se uita mirat,
Apoi zise: — N-ai limbă-n gură? Cine ești? te-am întrebat.

Și s-a pus pe-un ris cu hohot... Dracul se uita mirat,
Apoi zise: — N-ai limbă-n gură? Cine ești? te-am întrebat.

— Cine sînt?... Ţii mult să afli?... Cine să fiu?... Singur Eu!
Ăsta-i numele ce-mi dete la botez năşicul meu.

— Cine sînt?... Ţii mult să afli?... Cine să fiu?... Singur Eu!
Ăsta-i numele ce-mi dete la botez năşicul meu.

— Singur Eu?...Îmi pare bine!... Și... ia spune... ce lucrezi
Lîngă foc aici la vatră?... — Păi... de cină-mi fac!... Nu vezi?

— Singur Eu?...Îmi pare bine!... Și... ia spune... ce lucrezi
Lîngă foc aici la vatră?... — Păi... de cină-mi fac!... Nu vezi?

– A... de cină?... O friptură?... D-asta-mi pare şi mai bine;
N-am pus azi nimic pe limbă... Voi cina şi eu cu tine...

– A... de cină?... O friptură?... D-asta-mi pare şi mai bine;
N-am pus azi nimic pe limbă... Voi cina şi eu cu tine...

— D-apoi cum! Ți-e foame tare? Să te duci la baltă, drace!
Cată, și-i găsi friptură, tu, pe-acolo, cită-ți place!
— Nu glumești?...

— D-apoi cum! Ți-e foame tare? Să te duci la baltă, drace!
Cată, și-i găsi friptură, tu, pe-acolo, cită-ți place!
— Nu glumești?...

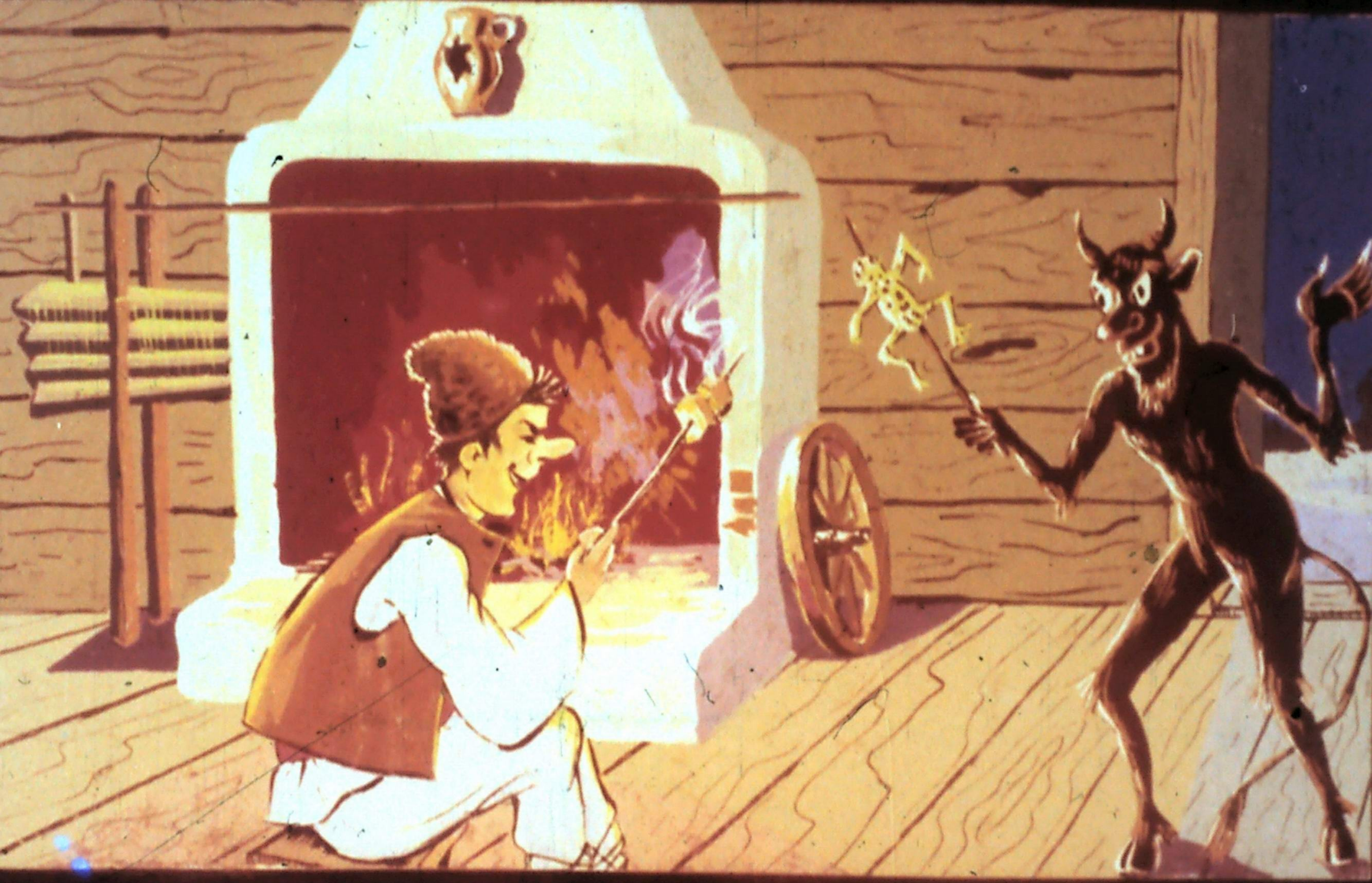

Apoi pîn' să numeri zece, iată-l iarăși, c-o frigare,
Cam la fel cu-a lui Păcală; iar în ea, c-o broască mare,

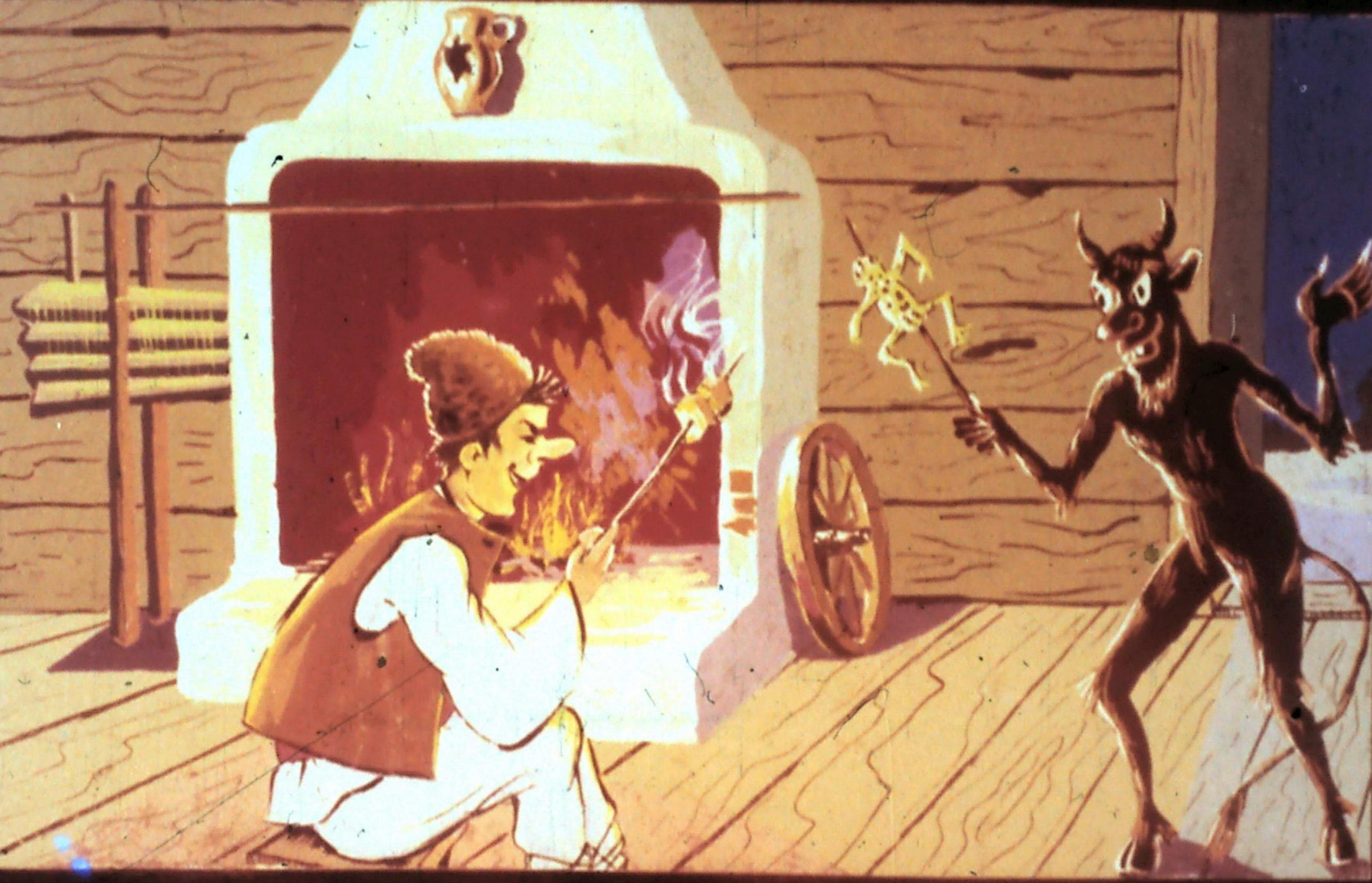

Apoi pîn' să numeri zece, iată-l iarăși, c-o frigare,
Cam la fel cu-a lui Păcală; iar în ea, c-o broască mare,

Iar cînd sfîrîia mai tare şi ţişnea dintr-însa zeamă:
Îşi atinge broasca zdravăn de slănina lui Păcală...

Iar cînd sfîrîia mai tare şi ţişnea dintr-însa zeamă:
Îşi atinge broasca zdravăn de slănina lui Păcală...

— Mă! Ești chior? (i-a zis flăcăul). Umblă mai cu chibzuială!
Naiba... stă oleacă omenește.
Dup-aceea... plic! cu broasca-i... în slănină iar izbește.

— Mă! Ești chior? (i-a zis flăcăul). Umblă mai cu chibzuială!
Naiba... stă oleacă omenește.
Dup-aceea... plic! cu broasca-i... în slănină iar izbește.

-Hm! degeaba-mi stric deci gura?
Şi deodată, paf!... pe diavol, drept în ochi mi l-a izbit,
Cu atîta foc, că ochii amîndoi... i-au şi plesnit.

-Hm! degeaba-mi stric deci gura?
Şi deodată, paf!... pe diavol, drept în ochi mi l-a izbit,
Cu atîta foc, că ochii amîndoi... i-au şi plesnit.

Iară dracul: — Valeu! strigă. Mor! veniţi degrabă, fraţi!
Şi-ntr-o clipă moara, toată, se umplu de-ncornoraţi.

Iară dracul: — Valeu! strigă. Mor! veniţi degrabă, fraţi!
Şi-ntr-o clipă moara, toată, se umplu de-ncornoraţi.

— Ce-i, fîrtate?... Ce-nsemnează aste țipete nebune?...
— Am rămas fără vedere!... — Cine ți-a scos ochii? Spune!...

— Ce-i, fîrtate?... Ce-nsemnează aste țipete nebune?...
— Am rămas fără vedere!... — Cine ți-a scos ochii? Spune!...

— Singur Eu... (căci pe Păcală el așa știa că-l cheamă).
— Apoi de! (ceilalți grăiră). Pentru ce nu bagi de seamă?...

— Singur Eu... (căci pe Păcală el așa știa că-l cheamă).
— Apoi de! (ceilalți grăiră). Pentru ce nu bagi de seamă?...

— A!... Şi tu, aici?... la spune, ce caţi pe la noi, bădică?
Altu-n locul lui, atuncea, mort ar fi rămas de frică.

— A!... Şi tu, aici?... la spune, ce caţi pe la noi, bădică?
Altu-n locul lui, atuncea, mort ar fi rămas de frică.

— Cum ce cat p-aici?...
Am venit să macin doară!...
Că un cuib de hoți vi-e moara, de-unde se putea să știu?...

— Cum ce cat p-aici?...
Am venit să macin doară!...
Că un cuib de hoți vi-e moara, de-unde se putea să știu?...

Dracii, toți ca arși săriră: — Ce... măi, omule!-ndrăznești
Despre moara noastră vorbe de-alde-acestea să rostești?...

Dracii, toți ca arși săriră: — Ce... măi, omule!-ndrăznești
Despre moara noastră vorbe de-alde-acestea să rostești?...

— Ba bine că nu!...
Mi-ați furat în timpul nopții pîinea scumpă, mișelește!...
Mi-ați turnat în saci cenușă!...Și-ați vroi să mai și tac?...

— Ba bine că nu!...
Mi-ați furat în timpul nopții pîinea scumpă, mișelește!...
Mi-ați turnat în saci cenușă!...Și-ați vroi să mai și tac?...

— Vom căta!... un drac răspunse.
Și de minți, e vai de tine!
Cînd s-a dus să vadă însă: Tii!...
Așa e! din păcate.

— Vom căta!... un drac răspunse.
Și de minți, e vai de tine!
Cînd s-a dus să vadă însă: Tii!...
Așa e! din păcate.

— Am să spun ce fel de moară-i moara voastră... țineți minte!
Nici picior de om p-aicea nu mai calcă de-azi-nainte!...

— Am să spun ce fel de moară-i moara voastră... țineți minte!
Nici picior de om p-aicea nu mai calcă de-azi-nainte!...

Dracii — cum să-l îmbuneze?
Hai! golîră de cenușă toți trei sacii lui Păcală...
Îi umplură cu făină de porumb, de grîu, secară...

Dracii — cum să-l îmbuneze?
Hai! golîră de cenușă toți trei sacii lui Păcală...
Îi umplură cu făină de porumb, de grîu, secară...

Ba i-au pus și-n car:
— Ei, place-ți...

— Da... îmi place!...
— Drum bun, dară!...

Ba i-au pus și-n car:
— Ei, place-ți...

— Da... îmi place!...
— Drum bun, dară!...

Popa, după ce dormise fără grijă noaptea-ntreagă,
Dimineața... hai, cu soacra-i, în cerdac:
— Nu s-a-ntors!... Și-i ziuă-acuma. L-or fi înhățat în gheare...

Popa, după ce dormise fără grijă noaptea-ntreagă,
Dimineața... hai, cu soacra-i, în cerdac:
— Nu s-a-ntors!... Și-i ziuă-acuma. L-or fi înhățat în gheare...

Care nu-i fu însă ciuda, cînd deodată, hop!... cu carul,
Îl văzu intrînd pe poartă:
— Teafăr! N-are nici pe dracu'!... Uite-l! Scapă dacă poți!...

Care nu-i fu însă ciuda, cînd deodată, hop!... cu carul,
Îl văzu intrînd pe poartă:
— Teafăr! N-are nici pe dracu'!... Uite-l! Scapă dacă poți!...

ei, stăpîne, cînd ai şti ce-a fost acolo!... Dracii toţi din iad... gîndes
i furaseră, spurcaţii, tot!... din saci. Şi mi-au pus în loc cenuşa!...

ei, stăpîne, cînd ai şti ce-a fost acolo!... Dracii toţi din iad... gîndes
i furaseră, spurcaţii, tot!... din saci. Şi mi-au pus în loc cenuşa!...

Da-i vîrii și eu in draci!...
Apoi, cînd ai ști, săracii,
Cum s-au dus să-mi umple-ndată cu făină toți trei saciii!...

Da-i vîrii și eu in draci!...
Apoi, cînd ai ști, săracii,
Cum s-au dus să-mi umple-ndată cu făină toți trei saciii!...

Popa drept la saci se duse; pe tustrei i-a dezlegat.
Spre cerdac apoi se-ntoarse: — Mamă!... Vino să privești!
E făină-n saci!... Îți place?... Mai văzut-ai de cînd ești?

Popa drept la saci se duse; pe tustrei i-a dezlegat.
Spre cerdac apoi se-ntoarse: — Mamă!... Vino să privești!
E făină-n saci!... Îți place?... Mai văzut-ai de cînd ești?

Doamne!... Cum să scapi de ăsta!? Ce poți oare să-i mai faci?
Cînd el știe-mpelițatul să orbească și pe draci?

Doamne!... Cum să scapi de ăsta!? Ce poți oare să-i mai faci?
Cînd el știe-mpelițatul să orbească și pe draci?

SFÎRȘIT

SFÎRȘIT